

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 26 de juny del 2019.

Reunida la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del magistrat Sr. Vincent ANIÈRE, i els magistrats Sr. Carles CRUZ MORATONES i del Sr. Jaume TOR PORTA, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La representació processal de la mercantil XXX, S.A. va interposar demanda d'exequàtur, de data de registre 22-02-2018, per a obtenir el reconeixement de la Sentència de l'Audiència Provincial de Barcelona de 5-11-2014, per la qual es condemna a XXX, S.L. a l'abonament d'un import de 33.286,49 euros, amb més els interessos legals des del 5-11-2014 i costes processals de primera instància.

En data de registre 26-03-2018, la representació processal de la societat XXX, S.L. es va oposar a la demanda d'exequàtur amb fonament a que la competència pertanyia als tribunals andorrans i perquè no es compleix amb l'exigència de regularitat del procediment.

II.- En data 22-05-2018 ambdues parts van presentar un escrit, segons el qual comuniquen al tribunal que han assolit una transacció i que s'homologui per sentència la sentència objecte d'exequàtur.

Havent donat trasllat de l'escrit ans referit al Ministeri Fiscal, aquest darrer al·legà mitjançant escrit presentat el dia 05-06-2018 que no procedia homologar la transacció judicial aportada per les parts en aquest tràmit i en

aquesta instància a fi de regular l'execució de la resolució quin exequàtur es pretén, havent les parts de formular el procediment adequat davant de la Batllia a fi de sol·licitar l'homologació de dita transacció.

III.- Per Aute d'aquesta Sala del 26-06-2018, es va decidir no homologar la transacció presentada per ambdues parts litigants en el present procediment d'exequàtur i ordenar la continuació d'aquest, sense efectuar imposició de les costes processals.

IV.- El Ministeri Fiscal va presentar el seu escrit de dúplica mantenint la seva posició, i la representació processal de la societat XXX, SL, va renunciar a aquest tràmit.

V.- Es va evacuar el tràmit de proves i, per Aute d'aquesta Sala del 18-04-2019, es va decidir no donar lloc a la pretensió adduïda per la societat XXX, S.A. mitjançant el seu escrit de data 13-09-2018 corresponent a la prova – DOCUMENTAL PRIVADA II.-.

VI.- En el seu escrit de conclusions, la societat XXX, S.A. sol·licita que s'estimés l'exequàtur de la sentència 453/2014 de l'Audiència Provincial de Barcelona de 5-11-2014.

La representació processal de la societat XXX, S.L. no s'oposa més a l'exequàtur sempre i quan aquesta Sala estimi que concorren els requisits legals, sense imposició de costes.

El Ministeri fiscal manté que procedeix donar lloc a la demanda d'exequàtur.

Ha actuat com a magistrat ponent el Sr. Vincent ANIERE.

FONAMENTS DE DRET

I.- Com indicàvem en el nostre Aute del 26-06-2018, l'objecte del procés d'exequàtur pel reconeixement d'una resolució estrangera està fora de l'àmbit dispositiu de les parts i, per tant, malgrat la transacció firmada entre les parts i malgrat el fet que la part executada no s'oposa més a la demanda d'exequàtur, el Tribunal ha de resoldre per sentència si concorren les exigències per a reconèixer la sentència estrangera a Andorra.

II.- L'article 49 de la Llei transitòria de procediments judicials exigeix per l'atorgament de l'exequàtur que la resolució compleixi amb els següents requisits:

- . la competència de la jurisdicció que l'ha dictat.
- . la regularitat del procediment seguit davant dita jurisdicció.
- . l'aplicació de la llei competent segons les regles nacionals de conflicte.
- . la conformitat a l'ordre públic nacional i internacional.
- . l'absència de tot frau a la llei nacional

III.- La sentència estrangera de la qual es sol·licita l'exequàtur és la amb número 453/2014 dictada en data 05-11-2014 per la secció quarta de la audiència provincial de Barcelona que va estimar el recurs d'apel·lació interposat per la representació de XXX, S. A. contra la Sentència dictada en el judici ordinari número 426/2012 seguit davant del Jutjat de 1a Instància número 38 de Barcelona, i va revocar-la en el sentit d'estimar íntegrament la demanda interposada contra XXX, i de condemnar a la part demandada a pagar a la part actora la quantitat de 33.286,49.-euros, en concepte de factures per l'arrendament de material per a obres, més interessos i costes de primera instància, sense pronunciament condemnatori sobre les costes de segona instància.

L'estudi dels Autes permet constatar que el jutjat de primera instància i l'Audiència Provincial de Barcelona es van considerar competents ; que la defenent va comparèixer i es va defensar davant de la jurisdicció de segona instància ; que el procediment que es va seguir davant del Tribunal de Primera Instància 38 de Barcelona i davant de l'Audiència Provincial de Barcelona sense cap irregularitat i que la jurisdicció espanyola, va fer aplicació de la Llei competent segons les regles nacionals de conflicte, pronunciant una sentència conforme a l'ordre públic nacional i internacional, sense que es pugui observar cap frau a la llei nacional andorrana.

IV.- Més precisament, pel que fa a la qüestió de la competència de la jurisdicció espanyola, és de remarcar que aquest qüestió no fou discutida davant dels òrgans jurisdiccionals espanyols per la part defenent qui es va sotmetre voluntàriament i regularment a la jurisdicció i al dret espanyol, i això de conformitat amb el contracte d'arrendament que conté una clàusula de submissió a la jurisdicció exclusiva dels Jutjats i Tribunals de Barcelona, clàusula perfectament vàlida entre les dues mercantils.

Pel que fa a la regularitat del procediment, cal precisar d'una banda que la societat XXX no va recórrer el pronunciament de la primera instància que confirmar la seva legitimació passiva i, d'altra banda, que la petició

presentada per la part agent en pagament de factures d'arrendament era prou clara i que la defenent es va poder defendre eficaçment oposant-se a la realitat del deute reclamat, essent precisat que si bé la Sentència d'apel·lació indica que comparteix amb el jutge que la part actora s'ha esforçat molt poc a l'hora d'explicar els fets al tribunal en la demanda, no obstant això, indica que dita part agent ha acreditat el lliurament del material quan la part defenent no ha acreditat la seva devolució i ha explicat perquè havia pagat certes factures i d'altres no.

V.- La jurisprudència d'aquesta Sala (SSTSJA 18-12-1997 i 17-07-2003) ha definit el frau a la llei com l'aplicació d'una normativa nacional estrangera per a escapar a l'aplicació d'una normativa nacional contrària.

Tal supòsit no es dóna en el present cas.

Així les coses, la sentència de la qual es sol·licita l'exequàtur fou pronunciada regularment per una jurisdicció competent, i en res contravé l'ordre públic nacional o internacional, i no existeix cap frau a la llei nacional.

Per totes aquestes consideracions, l'exequàtur ha de ser concedit.

VI.- L'estimació íntegra de la demanda comporta la imposició de les costes processals a la part defenent que s'ha oposat a l'exequàtur en el seu escrit de contesta (Codi 7,51,5).

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas.-

La Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

ESTIMAR la demanda d'exequàtur, promoguda per la representació processal de la societat XXX, S. A., i declarar executòria a Andorra la sentència amb número 453/2014 dictada en data 05-11-2014 per la secció quarta de la audiència provincial de Barcelona.

IMPOSAR a la part defenent les costes processals d'aquesta instància.

Aquesta resolució és ferma i executiva.

Així per aquesta nostra resolució, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-